

Solefald, Tequila Sunrise

nr parasollen pner seg i sjelelsk
glimrer det langs spilene
og verden blir kjnn

du er vanntrnet p p bordet

jeg danser p kanten av glasset
og lengter mot regn og frodige skoger
glir med et rykk og finner ut mellom isbitene
at lykken er en utpult bigamist
monogam med lidenskapen som eneste elskerinne

du kommer fra solavlede dyner
og er fuktig med leppene nede
svn med sirupsste mothaker

jeg drar meg opp p cocktailpinnen
huler ut en isbit med tungen
smeltevann p duken

solnedgangen rdmer nr pinnen bikker

med sugerret i munnen
setter jeg tennene i cisternen
tmmer den for vannkyss

vi gr ut av baren sammen
og farer videre

kanelstrdde boulevarder

kremfylte slott